ОУ "Отец Паисий", Силистра

1

БРОЙ, ПОСВЕТЕН НА ВИПУСК 2023

Скъпи момичета и момчета от Випуск 2023!

Преди седем години вие прекрачихте прага на училището като плахи деца, а днес сте вече личности, уверени, знаещи и можещи.

На вас, скъпи седмокласници, пожелавам да носите и пазите духа на нашия патрон, да бъдете добри българи като него, да разнасяте славата на любимото училище, да градите с отговорност и плам достойното бъдеще на родината ни!

Скъпи седмокласници ученическите години са най-ценни и повярвайте, винаги ще си спомняте за тях с умиление. Това е вашето време, не го пропилявайте!

Пожелавам ви много бъдещи успехи, много здраве, сили и мъдрост, за да посрещате трудностите на времето и предизвикателствата на съвременния живот.

Не забравяйте, че винаги сте добре дошли в ОУ "Отец Паисий", че любимите ви учители ще ви посрещнат с добри думи и добър съвет.

На добър час, момичета и момчета!

Уважаеми учители, скъпи съученици!

Как неусетно отлетяха седем години! Седем години, изпълнени с учение, игри и забавления. Станахме едно семейство. Семейство, което изживя много емоции и създаде незабравими спомени. Заедно споделяхме и щастието, и трудностите. Научихме много един за друг. Станахме добри приятели. Ще се видим отново, но вече няма да сме същите деца. Вече ще сме големи и ще разказваме, колко хубави бяха тези седем години в ОУ"Отец Пайсий"!

И всичко това би било невъзможно без нашите всеотдайни преподаватели. Благодарим Ви за знанията, подкрепата, вярата в нас и безценните житейски уроци!

Анна Тодорова – председател на Ученическия съвет

Мили седмокласници, прекрасни наши деца!

Тъжно е, когато всяка година изпращаме поредния випуск. Тъжно е, защото седем години вие сте оживявали с гласовете и смеха си класните стаи, коридорите и двора на нашето скъпо училище, а сега щастието да сте техни ученици ще имат избраните от вас гимназии. Вярваме, че през седемте години в нашето училище учителите са ви научили на всичко необходимо, за да бъдете и занапред тези ученици, които се отличават сред всички останали, за да се наричате и занапред горди възпитаници на ОУ „Отец Паисий"! Ще липсвате на вашите учители и на вашите приятели, които остават тук. Но всички те, както и ние, вашите родители, ще ви пожелаем успешен път занапред, ще ви пожелаем да бъдете все така истински, все така отговорни, все така любознателни и неуморими в усвояването на нови знания, в достигането на нови хоризонти и в откриването на себе си.

Бъдете здрави, мечтайте смело и работете всеотдайно, за да постигате мечтите си! И нека, следвайки светлия си път, винаги да носите в сърцето си спомена за вашето първо училище и за вашите първи учители и съученици! Носете прекрасните си спомени и приятелства винаги с вас, защото те са вашият безценен товар!

Надобър час,мили деца!

Радина Добрева –
председател на Училищното настоятелство

НОМИНИРАНИ УЧЕНИЦИ ЗА „ПЪРВЕНЕЦ НА ВИПУСКА" И НАГРАДА „НОТЕВ" 2023

Александра Атанасова - 7а клас

Мирослав Черников - 7а клас

Яна Динева - 7а клас

Анджела Димитрова - 7б клас

Анна Тодорова - 7б клас

Християна Порумова - 7б клас

Как бързо времето лети - VII а клас

За нас ОУ“ Отец Паисий“ е ...

Знания

Приятелства

Незабравими спомени

Традиции

Забавления

Прекрасни учители

Всичко е в твоите ръце

Моят последен подарък към вас, мои любими седмокласници, е тази притча.

Живял в древен град мъдрец, заобиколен от своите ученици. Един ден най-особеният от тях се замислил дали има въпрос, на който няма да може да отговори. И решил да го предизвика. Отишъл на ливадата, хванал най-красивата пеперуда и я скрил в дланите си. Пеперудата шавала с пипалата си и гъделичкала ученика. Усмихвайки се, той попитал своя учител:

- Кажете каква пеперуда имам между дланите - жива или мъртва?

Той здраво държал пеперудата и бил готов да я смачка заради своята истина. Не обръщайки дори глава, за да погледне ученика, учителят отговорил:

- Всичко е в твоите ръце.

Лилия Тончева – класен ръководител I - IV клас
Никола Гинов – учител в ЦОУД

Скъпи момичета и момчета,
Пожелавам Ви да бъдете смели и разностранни, неуморни и весели, енергични и уверени, целеустремени и упорити!
Вярвайте в мечтите си!
И не забравяйте - успехът се крие в самите Вас!

С обич: Милена Цанева,
класен ръководител на VII а клас

Приключение

Предизвикателства

Позитивна атмосфера

Успехи

Подкрепа

До малките, но вече пораснали деца от клас "Слънчице"! Здравей, 7 б клас!

С вълнение помним 15.09.2016 година. Времето, в което бяхме заедно, мина неусетно! Цели четири години - изпълнени с много емоции, приятни преживявания и предизвикателства...! Запазете в сърцата си всички хубави спомени и радостни мигове, изживени през годините, искрените приятелства, както и споделените мечти и желания! Бъдете упорити, амбициозни, дръзки и непримири за постигане на всички ваши мечти, добри и честни към приятелите си! Превръщайте предстоящите ви трудности в необходими предизвикателства! Желаем ви късмет и много щастие навред! Нека успехът е винаги с вас! Нека добър спомен остане от нас! Винаги бъдете най-добрите и преследвайте мечтите! Помнете, че знанието е ключът към успеха! На добър час!

Кина Некова – класен ръководител I – IV клас,
Емилия Недкова – учител в ЦОУД

Скъпи пораснали момичета и момчета!

Приемете моите пожелания да бъдете винаги усмихнати, позитивни, изпълнени с мечти и сили да ги постигате, да се доверявате на вътрешния си глас и да следвате своето разбиране за красота и щастие! Всеки ден правете нещо, което да ви прави щастливи! Дойде краят на едно пътешествие. Последният ред от един жив роман. Един покорен връх, не много различен на пръв поглед от предишния, но нов. Нека има много нови покорени висоти в живота ви!

УСПЕХ!

С обич: Детелина Терзиева,
класен ръководител на VII б клас

ДУХЪТ НА БЪЛГАРИНА

Беше късно и навън се бе стъмнило. Лампата на бюрото осветяваше стаята. Завършвах последните изречения от речта, която трябваше да представя пред всички ученици на празника на училището. Усещах, че заспивам, затова крадешком надникнах през прозореца с надеждата да видя луната, но не я открих. Навярно издайнически бе напуснала своя пост и спеше под завивка от облаци. Повтарях си наум текста, който се опитвах да запомня, но неусетно затворих очи и заспах.

Изведнъж стана тъмно. Бях в стая с каменни стени, слаба светлина струеше от двете свещи на стената. Пламъкът леко потрепваше в мрака, свещите бяха малки понеже светеха от доста време, а восъкът се стичаше на земята. В края на стаята имаше малко прозорче с решетки, но от него не идваше светлина, защото навън бе тъмно. Под прозореца стоеше мъж със суров и съсредоточен поглед, който с нищо не подсказваше, че ме вижда. Той седеше приведен върху твърд дървен стол и с перо в ръка задълбочено преписваше от книга. Приближих се. Не всички букви ми бяха познати, но успявах макар и трудно да разчета текста. Първата буква от главата беше изписана красиво, с цветно мастило. Тогава очите ми видяха нещо познато. Цитат, който вече знаех и беше дълбоко запечатан в съзнанието ми - "О, неразумний юроде! Поради что се срамуваш да се наречеш българин и не четеш, и не говориш на своя език?" Тогава осъзнах, че всъщност мъжът правеше препис на ,,История славяно-българска". Реших, че мога и аз да последвам делото му. Седнах на съседната маса. Студът, който излъчваха каменните стени ме прониза и аз потреперих. Столът също беше студен и неудобен. Върху масата имах мастилница, паче перо, пергаментови листове и свещ. Беше много тъмно и светлината от свещта едвам осветяваше работното място. Перото беше в мастилницата. Колебливо го взех, но от него започна да капе мастило и масата и листа се нацапаха. Когато направих опит да пиша осъзнах, че е прекалено тъмно. Взирах се, но едва виждах, а когато задържах перото върху пергамента, мастилото веднага потичаше и правеше голямо черно петно. Слаб лъч светлина се процеди през малкия прозорец, освети изписаните букви и разкри моето отчаяние. Обърнах се и видях луната. Ето къде си била, а преди малко се криеше! Присъствието ѝ ме обнадежди и продължих делото си. Понякога натисках прекалено силно и пергаментът се късаше. Много често се случваше да кривя реда и да допускам грешки. За разлика от мен, мъжът изглеждаше уверен и нямаше същите проблеми.

Така нощта изминa. Не бях спала и умората натежаваше все повече. Погледнах към листа си. Върху него едва бяха изписани няколко думи. Тогава осъзнах колко трудно и дори невъзможно бе да следвам делото на книжовника . А може би това изпитание ми възлагаше друга задача? Може би не трябваше да следвам, а да продължа делото му в моя свят, там където имахме всичко. Имахме светлина, пишехме едва с няколко докосвания на клавишите, имахме тетрадки с редове и химикалки. Почти всичко или… може би ни липсваше нещо - духът, този който изпълваше малката стая на книжовника, поддържаше пламъка и не позволяваше на малката свещ да изгасне. В нашия модерен и материален свят, духът на българина ни беше по-нужен от всякога. Него трябваше да запазя и пренеса.

Протегнах се да взема свещта, но пламъкът ме опари и се събудих . Слънцето тъкмо се показваше от хоризонта. Наум благодарих, че в днешно време всичко е по-лесно. Вече знаех какво щях да представя в училище и започнах да пиша:

,,Скъпи учители и ученици. В навечерието сме на най-светлия празник - Денят на народните будителите, който е и патронен празник на нашето училище, празникът на Паисий, празникът на будителя разпалил онзи пламък, който гори и не изгася вече толкова години, празникът на човека обединил българския народ, запознавайки го с неговото славно минало. Този пламък осветява пътя на всички книжовници, учители и на всички будители след него, които съхраниха и все още съхраняват българския дух. Мили ученици, запазете по една искра от този пламък в себе и нека някой ден, той запали огън във вашите сърца. Не спирайте да търсите нови знания и никога не забравяйте миналото си, защото знанията ни правят силни и горди. Бъдете горди българи! Бъдете горди пазители на българския дух! Честит празник!"

Яна Ивайлова Динева 7а клас

Александра, 7а

Мария, 7а

Даная, 7а

Даная, 7а

Александра, 7а

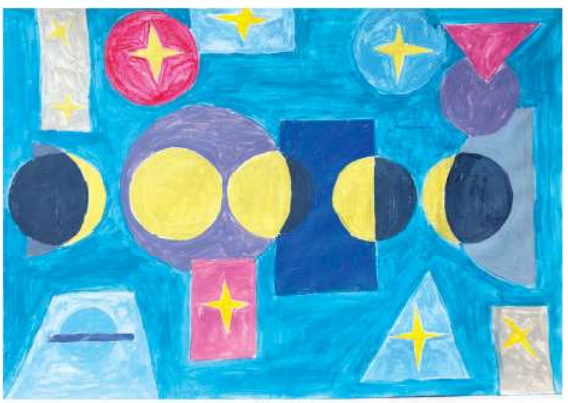

Яна 7а

Вестника подготвиха:
учениците от 7 а и 7 б клас
Детелина Терзиева, Милена Цанева
Дизайн и печат: *„Ковачев Прес" - Силистра*